

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1663

S. Symphorosacum VII. FF. MM. 18. Iulii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41940

448 VITÆ SANCTORUM. 18. Iulii.
alieno orbe videret, cum parentes se or-
bos, sponsa viduam se lamentaretur,
cum utrique presentem inclamarent, vi-
vum lugerent. Spectabat interim ficus
suorum lacrymas, vivus suas exequias;
appellabat patrem matremque, nec filius
audiebat; basiabat servorum suorum ma-
nus & ab his servilia multa patiebatur,
jam pugnis contusus, jam sordibus per-
fusus. Sed demum mors siparium redu-
xit. Vox etenim humanam major Roma-
num & Pont. & Imp. ad demortuum ex-
civit. Ibi ALEXIUM prodiderunt vultus
astro similis & litera in manibus reper-
ta, quibus ipse fabulae totius argumen-
tum descripserat. Et placuisse fabulam
Caelum ostendit, cum miraculis applau-
dit, toties plausus repetiturum, quoties
fabulam juventus. Ex Metaphr.

*Vis obtinere caelum, quod perdidit super-
biens angelus, qui confusus est in virtute sua,
& in multitudine divitiarum suarum?
Paupertatis vilitatem amplectere; & tuum
erit. S. Bern. serm. I. de Omnib. SS.*

S. SYMPHOROSACUM VII. FF. MM.
18. Iulii.

Reliquit Getulius Mart. post se con-
jugem SYMPHOROSAM & VII.
filios. Bonum factum! e tanta familia
neminem reperias degenerem. Scires
illam Martyris uxorem, hos filios esse,
qui

18. *Julii*. VITÆ SANCTORUM. 449
qui sanguine tincta parentis vestigia for-
titer insisterent. Ergo Adriano Imp. sisti-
tur animosa cohors; & ecce mater du-
cit. Blanditiis, minis, tormentis om-
nibus pugnatur. Sed vincunt in filiis ma-
ter, in matre filii, dum ante oculos pa-
tris volat memoria, & Martem ejus,
quem fundi viderant, sanguis accendit.
Cumque mater in præterfluentem cum
appendice saxo abjicienda esset, *Præes*,
clamabat, *filiis ad victoriam mater. Si filii*
estis, ad patris dexteram & matris sinum
etiam per tela & ignes curretis. Ecce mo-
rior; pulchro mortis heredes quos nisi filios
dicam meos? Iamque valete: ego mulier per
Andasportum peto. Si viri estis, per vulne-
ra viam in cælum animo facietis. Dixit
& undis merfa, quò voluit, enatavit. Po-
firidie fortissima turba iterum produci-
tur, singulique ad palum ligati statuun-
tur, quasi verò in hâc pugnâ tyrones &
non veterani jam essent. Inde *Chrescen-*
tius ferro guttur, *Julianus* pectus, *Primi-*
tius umbilicum, *Nemesius* cor trajicitur,
& omnes adversa vulnera sibi gratulan-
tur. Iam *Eugenius* in duas partes, at *In-*
stinus, ut amplius augeter fraternam a-
ciem, membratim dissecat. Denique
Stacteus omnium telorum stat scopus.
Neque jam Tyrannus prohibere potuit,
quò minus fratres secutus ad astra evola-
ret: pennas tot sagittæ addiderunt. *Ex*
Rom. Brev.

FF

ES

Est bonorum Adolescentulorum, timorem Dei habere, deferre parentibus honorem, castitatem tueri, non aspernari humilitatem, deligere clementiam ac verecundiam; que ornamenta sunt minoris ætatis. S. Bern. l. de Ord. Vitæ.

S. ARSENIUS C. 19. Iulii.

ARSENIUS bonis artibus & virtutibus juxtà clarus Arcadium & Honorium Theodosii Aug. filios literis imbuendos & pietate accepit: quod muneris tantius Imp. fecit, ut eum non filiorum modo, sed suum etiam parentem dici voluerit. Quid? quòd ubi sedentes pro dignitate stans docuit, interveniens Theodosius stare impostero filios & audire sedentem iussit, timendas imperii secures literatis scholæ fascibus submittens, quos cum in gravius delinquentem Arcadium strinxisset ARSENIUS, necem ille Doctori inferre molitus est, penè Nero ex Arcadio factus. Adeò non jam primùm bonorum Magistrorum didactron odia & insidiæ sunt discipulorum. ARSENIIO interim vox calo hæc accidit: *Fuge, tace, quiesce.* Fugit itaque, sed aulæ servitutem: tacuit Eremitæ discipulus, sed Doctorem Angelum habuit. Hic vana hominum studia illi depinxit primò in Æthiope, qui levando, cui impar erat, oneri, alia atque alia identidem ligna adjiciebat; tum in homine, qui aquas ridiculè cribro hauriebat: demum in duobus, qui cum tigno